

Slovenski Glasnik

Prava pesnica za narod

Štev. 12. - 2. Leto.

30. JUNIJA 1943.

IZIDE VSAKIH ŠTIRINAJST DNI

Stalinov domislek: Razpustitev Tretje Internacionale

Stalinova uradna izjava o razpustitvi tretje internacionale ni nikogar presenetila in ne tudi prepričala. Kajti prejšnje internacionale so tudi bile razpuščene le radi tega, da so se nove ustanovile. Zato se mirno in tiho pričakuje ustanovitev četrte internacionale.

Medtem pa je Stalin poslal razna navodila centralnim komunističnim sedežem v razne države in tako z dejanji pokazal lažnjivost svojih izjav. On nadaljuje s svojim vmešavanjem v notranje razmere raznih držav, vodi še razna revolucionarna društva in organizira skupine nezadovoljnih. Narodi, ki so verjeli še prejšnjim njegovim lažem, bodo sedaj občutili posledice tega novega sistema. Ne bodo več obstajale države, ki tvorijo Sovjetsko Unijo, in to niti v teoriji. V novem sovjetskem političnem sistemu bodo obstajali le hlapčevski narodi, ki bodo samo ubogali in izvajali ukaze iz Kremolina. Ti narodi ne bodo imeli niti zaščene, da so sestavni del Sovjetske Unije, kakor so dosedaj imeli ta občutek z ozirom na obstoj tretje internacionale, potom katere so si prej lahko domišljali da se sami vodijo in vladajo.

Balkan pa bo tisti, ki bo verjetno najbolj občutil ta novi sistem. Zemlja, na katero že dolgo prežijo nenasitljivi Rusi in Anglosaksonci, čigar poželjivost je nastala, ko so te vlade spoznale in pričele ceniti njeno naravno bogastvo bodisi v rudnikih kot v gozdovih. Zemlja, ki zapuščena in zanemarjena od svojih prejšnjih vlad, je prešla na boben in v roke tistega, ki boljše plača in ki se skriva pod naslovom Atlantske karte.

Z razpustitvijo tretje internacionale, središče nereda, prebivalci Balkana se ne bodo mogli več sklicevati da staro in drzno obljubo o veliki Jugoslovanski Uniji. Moskva je razkrila svojo igro: Južni Slovani za njo niso enaki Slovanom Rusije. So manjvredna rasa, ki ne bo nikdar sposobna tvoriti sestavni del velike Unije narodov, ampak bo lahko samo kolonija velike carske Rusije, ki bo požrla druge narode in države.

Ze angleška propaganda je imela prosto roko na Balkanu ter je večkrat vabila razne stranke naj prestanejo z borbo in naj počakajo na navodila, ki jih bodo dobili iz Londona. Tudi Tito, vodja partizanov, vidi že svoj konec ki mu ga je sam Stalin pripravil ter skuša zbrati čim več denarja in možnosti rešitve; pričel je ali pričeti pogajanja z vsemi narodi tudi s tistimi, ki jih je on do včeraj najbolj sovražil, z vsemi strankami, tudi s tistimi, ki jih je smatral za izdajalske.

Narod, to je tisti zdravi in delovni del Balkanskega naroda, bo nosil posledice teh nenadnih in nepričakovanih udarov ker ne pozna ali noče spoznati dvoiličnosti Stalinove politike. Pomnimo vero Leninove politike, kateri je točno sledil Stalin: zvezati se z vsakim, ki bi jutri nam lahko služil za razdejanje, nered in smrt tistega naroda, ki bi ga hoteli podvreči ruskemu.

Balkanski narod naj dobro misli. Moskva pokaže svoje pravo lice, tudi če si hoče nadeti drugo masko. Ona pripravlja moralno, duševno, politično in ekonomsko pogubo celega balkanskega naroda, definitivno pogubo, kajti gotova da ga je duševno ubila z večletnimi notranjimi borbami, z rekami laži in krasnimi ter lažnjivimi voditelji, ki so ga dovedli k pogubi.

Razpustitev tretje internacionale znači za balkanske narode zadnji definitivni poskus za popolno podvrženost gospodovalnim rusom; ne predstavlja drugega kot zvižachen in izdajalski način za jim vzeti zadnjo svobodo in najbolj gotova pot za preprečiti Balkanu, da bi vstal svoboden, delaven in vpoštevan pod varstvom mladih narodov Evrope pod zaščito Osišča.

PROSTOVOLJCI
UKRAJINSKEGA POLI-
CIJSKEGA ZBORA

POT NOVE RUSIJE

Usodna pot te svetovne revolucionarne vojne bo dovedla do združitve Evrope in bo konečno izobčila iz njene srede vse anti-evropske moči, in sicer azijski boljševizem ter židovski-anglo-saksonski plutokratski sistem.

Posebno pazljivo v tem delu za organizacijo novega evropskega kontinenta zasluži delovanje «Ruske nacionalne Družbe» in «Odrešilne ruske vojske», obe pod vodstvom bivšega Generala sovjetske armade, Andreja A. Vlasova.

Gre se za več sto tisoč vojakov, skoro vsi bivši ujetniki, ubežniki ali pa na novo vpklicani iz ozemlja rešenega izpod «Sovjetskega Raja», ki so se popolnoma očistili boljševiške gobavosti.

So navdušeni rodoljubi čigar edini cilj je rešitev nesrečnega ruskega naroda izpod boljševiškega jarma, ki obstoja samo iz laži katere so oni najboljše spoznali. Oni hočejo rešiti svoje brate in svojo osleparjeno domovino ter ji dati nacionalno vlado, katera naj bi skrbela za njen dobrobit z sodelovanjem Evrope.

Rusija je bila bolna ter je potrebovala revolucijo, toda ne boljševiška temveč nacionalna. Boljševiška vlada je osleparila narod z lažnjivimi obljubami, ter ga je spravila na stopnjo sužnja ter ga je izčrpala na nečloveški način samo, da je dosegla svoj cilj ter spremenila Rusijo v nekak Arzenal za izdelovanje orožja, ki naj bi služilo za komunistično revolucijo v celem svetu.

Evo vam zakaj je prvi cilj teh rodoljubov rešiti Rusijo boljševizem. Je brezpotrebno, da se je Stalin zatekel k zvijači razpustitve tretje Internacionale; to lahko zavede samo najivnejše. Zadnji cilj boljševizma je in ostane svetovna revolucija in vsilitev takozvane proletarske diktature.

Sovjetski znak, ki prikazuje zemeljsko oblo z srpom in kladivom, nam težko zakrije težnje boljševizma po svetu.

Sovjetski režim je prinesel ruskemu narodu največjo bedo in ga je neprestano preganjal v borbi proti veri. Kljub temu pa je ruska duša ostala še globoko verna kar trdijo, tisti ki so se vrnili iz vzhodnega bojišča. Edino kar je dosegel boljševiški režim je to, da ga vsi sovražijo.

Sad tega sovraštva je ustanovitev te velike ruske nacionalne armade, katero tvorijo samo bivši sovjeti in ki deluje skupno z evropsko protiboljševiško vojsko. Več tisoč ruskih častnikov je v tej armadi. Nad delovanjem in čistim namenom teh se lahko zanesemo. Več oddelkov te armade so se že izkazali kot dobri in zanesljivi, bodisi v borbi z partizani, bodisi na samem glavnem bojišču.

Prepojeni z željo, da rešijo rusko zemljo izpod židovsko-boljševiškega jarma, se borijo za smrt boljševizma in za ustvaritev nove Rusije, trdno prepričani, da njih borba ne bo brez uspeha.

a. b.

ZGODILO se je u Litvaniji

Nekega dne se je čitalo po vseh časopisih: «Kmetje! Če boste volili za sovjetsko vlado, boste volili za obrambo vaše zemlje in za zaščito vašega imetja. Ne slušajte sovražnikov naroda in nove demokracije, ki pravijo, da kmet bo mogel deliti in odstopiti kolektivnosti svojo zemljo. Obratno komunistična stranka v Litvaniji svečano izjavlja, da kmetu se ne bo dotaknila ne zemlja, ne živina in ne orodje. Tako tudi jamči za imetje vsakega poštenega kmeta. Poljedelci, nadaljujte vsako vaše delo, sejte vaša se-

mena. Tisti ki se bo pustil prepričati ali pa zavesti od teh slabih svetovalcev in tisti ki si bo upal poklati živino, bo kaznovan brez usmiljenja kot motitelj nove vlade».

Videli smo kako so Sovjeti držali svojo svečano obljubo. Čez malo časa nato smo videli hoditi po polju neko komisijo čigar naloga je bila točna izmeritev zemlje vsakega posameznega kmeta. Na podlagi tega izmerjenja se je vzelo vsakemu kmetu to kar so smatrali za preveč bodisi v zemlji, v živini in poljskemu orodju. Zemljo so razdelili ne oziraje se na noben racionalen kriterij rodovitnosti zemlje, temveč oziraje se samo na njeno razsežnost, tako da včasih je ubogi kmet dobil v svojo posest le majhen košček rodovitne zemlje, iz katere ni mogel dobiti niti najnujnejše za obstanek.

Ta nekriterična razdelitev zemlje je prisilila več kmetov do tega, da so se pritožili vladi, da ne morejo živeti od zemlje, ki so jim jo dodelili. Vlada je nato pokazala narodu potrebo skupnosti zemlje (to je pa bil že njen prvotni cilj). In tako spomladi 1941. l. je bil ustanovljen prvi «Kolhos» (podržavljeno posestvo). «Sovchos» (to se pravi privatni lastniki zemlje združeni v družbe) so pa obstojali že julija meseca 1940. l. po zaslugi šestih židov (rasa ki se ni nikdar bavila z zemljo).

Plačani pa so bili vsi enako tisti, ki so delali v «Kolhozih» ne oziraje se na pridelek. To je pa imelo spet žalostne posledice, kajti kmetje so izgubili veselje do dela. Če bi sovjetski režim trajal še nekaj časa v Litvaniji, tej tako rodovitni zemlji, bi jo privedel na isto stopnjo revščine kot je Stalinova Rusija po 23 letih boljševizma.

STALINOV^v ČUDEŽI^v

V sovjetskih šolah, že v prvih razredih se je pričelo z proti versko borbo in sicer z učenjem in z propagando. Propagandistična metoda, posebno pri najmanjših je bila naravnost smešna. Učitelj naprimer je ukazal otroku: «Zapri oči, skleni ročice in prosi

Boga naj ti vrže v usta bombonček». Otrok je ubogal in molil, toda, logično, ko je odprl oči, bombona ni bilo. Nato so mu spet ukazali zapreti oči in moliti Velikega očeta Stalina naj mu on vrže bombonček. In naravno, ko je otrok odprl oči je stal pred njim čudežni bombon, ki mu je padel iz... Moskve!